

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er da altid glad, når udenrigsministeren tager sig sammen til at takke nogen som helst, men jeg er ked af at måtte sige, at der ikke her var nogen rigtig grund til at takke. Hvis udenrigsministeren havde hørt efter, havde han hørt, at det ikke var det, jeg sagde på Socialdemokratiets vegne.

Rønholt (KF):

Regeringens nationalrapport til UNCED 92 er et godt og gennemarbejdet værk, som på en nøgtern og overskuelig måde beskriver den danske og internationale indsats på miljøområdet.

Allerede i foråret skrev statsministeren, at vi i dag har en langt bedre viden om de globale miljøproblemer, men at denne viden ikke altid er behagelig. Det siger lidt om, at miljøgenopretningsindsatsen kun lige er begyndt, og jeg tør godt føje til, at vi på det globale niveau ikke er kommet dertil, at problemernes omfang er for nedadgående, så der er altså ingen tid at spilde. Vi står over for en række menneskeskabte problemer, det være sig klimaændring, nedbrydning af ozonlaget og udryddelse af truede dyre- og plantearter foruden mange andre miljøproblemer af mere regional karakter, men de kan såmænd være problemfyldte nok.

Det havde måske været lettere at løse de globale miljøproblemer, dersom generne berørte dem, der forårsagede dem, hvis f.eks. ozonhullerne opstod i stratosfæren umiddelbart over hovederne på dem, der havde det største forbrug af CFC-gasser, eller hvis de negative virkninger af en eventuel klimaændring skete dér, hvor CO₂-udslippet er størst. Det ville være mere forståeligt for sammenhængen mellem energiforbrug og klimaændring. Jeg kan også sige det på en anden måde: hvis den befolkningsgruppe, der er årsag til forureningen, også havde generne, ville forståelsen for at gribe ind for at løse problemerne også være større.

I Danmark kan vi sagtens blive enige om, at løsning af de miljømæssige problemer samt tilvejebringelse af bæredygtige løsninger er uløseligt knyttet til demokratiske omgangsformer og beslutningsstrukturer, således at den enkelte borger i vekslende omfang ændrer sig i beslutningsprocessen, i hvilken forbindelse den almindelige undervisning og folkeoplysning er

af uvurderlig betydning. Når vi i Danmark kan prale lidt af en folkelig forståelse for miljøproblemerne i al almindelighed, hænger det sammen med, at hele problematikken om udvikling og miljøproblemer er genstand for almindelig undervisning i skolerne og folkeoplysning. Den større rejseaktivitet i samfundet giver os et fingerpeg om, at den danske miljøindsats ikke har været forgæves, men giver os samtidig inspiration til at medvirke til større international forståelse for en større miljøindsats. Det er derfor indlysende, at indsatsen skal ligge i det forebyggende i alle dele af samfundet, såvel lokalt og regionalt som globalt.

Det Konservative Folkeparti indså meget tidligt disse sammenhænge og er enig i, at man ikke kan adskille økonomiske udviklingsspørgsmål og miljøspørgsmål. Mange former for udvikling nedbrøder de miljøressourcer, som de nødvendigvis må bygges på, og forringelser i miljøet kan undergrave den økonomiske udvikling. Fattigdom kan være både en følge af og årsag til globale miljøproblemer. Det er derfor nytteløst at forsøge at beskæftige sig med miljøproblemer uden at se dem i et bredere perspektiv, som omfatter de faktorer, der ligger bag den internationale fattigdom og ulighed.

Sådanne overvejelser ligger bag beslutningen om at afholde konferencen om miljø og udvikling i 1992. En række toneangivende udviklingslande fremhæver således med en vis berettigelse, at de større udviklingsspørgsmål såsom gælds- og råvareproblemer og overførsel af ressourcer og teknologi skulle indgå med større vægt i konferencen. Dermed har jeg også antydnet, at det kræver, at den industrielle verden forpligter sig til at overføre flere ressourcer til udviklingslandene og medvirke til, at den nødvendige økonomiske udvikling kommer til at ske på et miljømæssigt bæredygtigt grundlag. Var der en forståelse for disse sammenhænge i alle i-landene, især de største, var niveauet for ulandsbistand måske på højde med den danske.

Forudsætningen for succes for UNCED-konferencen er, at alle lande og sammenslutninger af lande forbereder sig og gør sig klart, hvad konsekvenserne af eventuelle mere eller mindre forpligtende erklæringer vil blive. Jeg finder regeringens indsats på dette område tilfredsstillende, både hvad angår den danske